

1761 7/12 15: 2. Beh. af F. t. L. om kommunale Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden m. m. 1762

frit overfor Valget af Skatterne og kun indenfor Skatterne skal procentvis forhøje den eller dem, man har valgt.

Der gøres saa den Tilføjelse, som jeg sætter Pris paa, og som er en Indfrielse af en Udtalelse, som blev fremsat af det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) under denne Sags første Behandling, endogsaa en videregaaende Indrømmelse, end der laa i det ærede Medlems Ord den Dag, nemlig den, at for de personlige Kommuneskatters Vedkommende stilles Kommunalbestyrelserne frit med Hensyn til, hvilke Skatteydere de vil opkræve Skatten hos og hvilke ikke. Jeg erkender, at Ordene er ikke helt tydelige, men jeg vil tro, at det er Meningen, at overfor de personlige Skatter stilles Kommunalbestyrelserne saaledes, at de frit kan undtage Skatteydere, og at Tilføjelsen om, at Grænsen ikke maa sættes lavere end det i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten nævnte skattefrie Indkomstbeløb, betyder, at man overhovedet ikke maa lægge Skat paa dem, som ikke har større Indtægt end det statsskattefrie Indkomstbeløb. Jeg maa som sagt antage, at dette er Hensigten, og i saa Fald stilles altsaa med Hensyn til de personlige Kommuneskatter Kommunalbestyrelserne frit, nøjagtigt som efter det af mig forelagte Lovforslag, kun saaledes, at den af Kommunalbestyrelsen trukne Grænse skal fastsættes med vedkommende højere Myndigheds Samtykke. Man mener altsaa fra Venstres Side, at man vel vil give Kommunalbestyrelsen Ret til selv at trække Grænsen, men det er dog bedst, at den højere Myndighed, altsaa Amsraadet for Landets Vedkommende og Indenrigsministeren for Købstædernes og Københavns Vedkommende, kommer til at skulle give det positive Samtykke. Da det vistnok var just de personlige Kommuneskatter, overfor hvilke man med Hensyn til Kommunernes Ret til at undtage Skatteydere fra Skatteansættelse under denne Sags første Behandling særlig rettede Kritik, kan det ikke andet end glæde mig, at man nu erkender, at det er ganske umuligt at sige til Kommunerne: Der er Dyrtid, vi maa træffe Dyrtidsforanstaltninger, I har Ret til at opkræve Skatter til disse, og I skal opkræve dem ogsaa hos alle de mindste Skatteydere. Det

glæder mig meget, at man er kommet til Erkendelse af, at dette ikke lader sig gøre, og jeg vil haabe, at denne Indrømmelse overfor Grundtanken i Lovforslaget: at det er nødvendigt at give Kommunerne en vis Frihed — en stor Frihed efter min Mening, men i alt Fald en vis Frihed —, som har givet sig Udtryk i dette Ændringsforslag fra Venstre, vil medføre, at man under Sagens videre Behandling kan naa til at give Kommunalbestyrelserne Frihed paa andre Skattemyndighedsomraader end just dette. Konsekvent er Tanken imidlertid ikke gennemført af Venstre, thi medens man erklærer, at efter disse Regler har Kommunalbestyrelsen Ret til at opkræve Skat til de Foranstaltninger, som findes nævnte i dette Lovforslag, siges der i § 11 i Venstres Forslag, at de Skatter, der yderligere skal opkræves i Anledning af de overordentlige Forhold, skal opkræves som en procentvis Forhøjelse af alle Skatter — de nævnes saa igen —, men uden den Ret til at undtage de mindste Skatteydere fra den personlige Kommunebeskatning. Jeg forstaar aldeles ikke, hvorledes man kan sætte dette Skel, hvorledes man kan sige: Vi vil tillade Kommunerne at fritage de smaa Skatteydere fra at yde Skat til disse Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden, derimod skal de være med til at bære de Udgifter, som Kommunerne har haft i Anledning af den overordentlige Arbejdsløshed, i Anledning af Indkaldelserne til Sikringsstyrken — en Hjælp, som tynger haardt paa Kommunerne —, til forøget Tilskud til Hjælpekassen, til Enker o. s. v. Med Hensyn til hele denne Række af Foranstaltninger, som er en Følge af de overordentlige Forhold, vil Venstre have opkrævet Skatten lige til Bunden af Skatteyderne, lige ned til dem, som er mindst i Stand til at deltage i denne forhøjede Skattebyrde. Jeg vilde mene, det var rimeligt, at Venstre viste nogen Konsekvens, i alt Fald indenfor Forslagets Rammer, da jeg ikke, efter hvad der er passeret i denne Sag, kan forvente Konsekvens fra den ene Del af deres Politik til den anden. Men altsaa indenfor Forslagets Rammer skulde man vente en saadan Konsekvens, og der skulde jeg tro, at det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-